

ناخن جویدن،

علل و درمان

مصطفی شریعتی روتسري

مقدمه:

انسان به عنوان یک موجود زیستی - روانی - اجتماعی در روند رشد و تحول خود با محرکها و مسایل مقاومتی برخورد می‌کند و در برابر هر کدام از آنها به واکنش و اتخاذ تصمیم ویژه‌ای می‌پردازد. گاهی به دلیل شدت محرک خارجی و محدودیت تجربه به پرخاشگری و رفتارهای اینتابی پرداخته و گاهی در برابر آن عقب‌نشینی کرده و با استفاده از مکانیزم‌های دفاعی به توجیه و دلیل‌تراسی رفتار خود می‌پردازد. در برخورد با افراد مختلف در محیط اجتماعی با شناسایی حالات عاطفی و گفتگو با آنان می‌توان تا حدودی به شخصیت آنان پی برد و متوجه شد که فرد از چه مشکلی رنج می‌برد. یکی از مشکلات فراوان دوره کودکی و نوجوانی، ناخن جویدن می‌باشد که درصدی از افراد را مبتلا ساخته و قدرت سازگاری را از آنان سلب نموده است. بدین منظور سعی داریم در مقاله حاضر به این امر پرداخته و علل و عوامل آن را مورد بررسی قرار دهیم و به والدین و افراد مبتلا راههای پیشگیری و درمان را ارائه دهیم.

سبب شناسی:

مبادرت می‌ورزد.

در کودکانی که توسط وکسلر در مورد ناخن جویدن مورد تحقیق قرار گرفته‌اند سه علت روشن شده است:

- ۱- عصبانیت بیش از حد، و غیرقابل کنترل
- ۲- دلواپسی و تضادهای فکری و مخصوصاً قرار گرفتن کودک در موقعیتهای حساس، ترس آور و بلا تکلیفی و حالات هیجانی.
- ۳- عادت و تقویت این رفتار، معمولاً این گونه اعمال هنگام اضطراب، خستگی، ترس یا بی‌حوصلگی شدت می‌یابد در واقع این عمل نوعی تخلیه از کنش‌های روانی می‌باشد و هنگامی که کودک قادر نیست خشم خود را مقابل ناکامی‌ها و محرومیت‌ها نشان دهد، برای آرامش درونی به این عمل دست می‌زند.

گفته می‌شود ^۱ این کودکان دارای بی‌قراری حرکتی و اختلال خواب نیز هستند و به طور کلی با توجه به مطالبات فوق می‌توان سبب‌شناسی کلی این اختلال را به قرار زیر بیان نمود:

ناخن جویدن شاید یکی از فراوانترین واکنش‌های سوروتیک و اختلالات عادی ارض اکننده است که در کودکان و بزرگسالان مشاهده می‌شود. جویدن ناخن برخلاف مکیدن انگشت در سر فرصت انجام نمی‌گیرد بلکه نشانه دلواپسی، اضطراب و ترس مثلاً از امتحان، تنبیه و غیره است. کاملاً دیده شده که کودکان قبل از امتحان و بزرگسالان مثلاً در اتاق انتظار ناخن‌هایشان را می‌جوند.

تم عقیده دارد کودکانی که انگشتان خود را می‌مکند اکثر آرام و بی‌خیال هستند ولی آنها که انگشتان خود را می‌جوند بیقرار، مضطرب و دارای انرژی زیاد هستند و حتی در خواب نیز آرامش ندارند، جنب و جوش زیادی دارند. ندانهایشان را به هم می‌سایند، فریاد می‌کشند و خشم و غیظ در آنها به مرتب زیادتر دیده می‌شود، جویدن ناخن را بعضی حرکتی برای تخلیه هیجانات می‌دانند گاهی کودک جویدن ناخن را از والدین خود یاد می‌گیرد و چون می‌بیند آنها در موقع ناراحتی این عمل را انجام می‌دهند لذا او برای رفع ناراحتی به این عمل

با این عادات دارای تیک نیز می‌باشد. به طورکلی با توجه به مطالب فوق می‌توان گفت که سن شروع ناخن جویدن^۲ یا ۵ سالگی بوده و تا انتهای دوره نوجوانی ادامه می‌یابد و گاهی با اختلالات دیگر نیز همراه می‌شود و در عقب مانده‌های ذهنی ویماران اسکیز و فرنیک دیده شده و در مطالعات کلینیکی حتی در افراد بزرگسال نیز وقتی در موقعیتهای خطر و اضطراب قرار می‌گیرند دیده می‌شود.

- نظریه‌های مربوط به اختلال عادی (ناخن جویدن):

رفتار گرایان عوامل محیطی و شرطی شدن را از عوامل مهم اختلال حرکتی می‌دانند مثلاً عادات نوروتیکی از قبیل جویدن ناخن، مکیدن شست وغیره که تاسالهای آخر نوجوانی ادامه می‌یابد غالباً در بین کودکانی که نارس متولد شده باشند، شیوع بیشتری دارد. این موضوع بر اساس عوامل زیستی تبیین نمی‌شود، بلکه بر این اساس است که کویکان زودتر از موقع متولد شده بیش از اندازه مورد مراقبت

طبیعی تلقی می‌گردد، زیرا اغلب کویکان شست خود را در دهان می‌برند و یا با پوست خود بازی می‌کنند و یا پتو و عروسک را به صورت خود می‌کشند و به دندان می‌گیرند و به تدریج با افزایش سن این اعمال کاملاً می‌یابد، ولی اگر در سنین بالاتر ادامه یافته و شدت نیز پیدا کرده است، به طوری که کویک یا داش آموز بر اثر تکرار عمل عضوی از خود را آسیب برساند و یا باعث عفونت عضو گردد به آن اختلال یا مشکل اطلاق می‌کنیم.

مطالعات نشان داده است، سربازانی که

به تازگی از میدان جنگ بر می‌گردند بیشتر از افراد عادی جامعه به این اختلال مبتلا هستند. عده‌ای از روانپزشکان، علت آن را شرایط روحی دشواری می‌دانند که سربازان در زمان جنگ در آن به سر برده‌اند. برخی از موارد شدید، جویدن ناخن در عقب مانده‌های ذهنی عمیق و شدید و اسکیز و فرنیک‌های از نوع پارانوئید نیز دیده می‌شود.

شیوع آن به علت همراه شدن باتیک یا لکن زبان یا حتی عقب ماندگی ذهنی کاملاً مشخص نیست، زیرا ۱۹ درصد آنها همراه

۱- رفع ناکامی و تنفس، خستگی، محرومیت از مهر مادر و یا بی توجهی مادر.
۲- وجود اضطراب و خشم کنترل شده.
۳- تقویت رفتار به وسیله اطراحیان در هنگام انجام عمل به صورت جلب نظر.

۴- جانشینی‌سازی: ترس از جدایی در دوران کودکی کمک به صورت یک عادت آسیب‌زا در آمده است.

۵- تقلید از والدین و دیگر افراد محیط زندگی و یا همکلاسیها و دوستانی که دارای چنین اختلالی می‌باشند.

سن شیوع:

طبق تحقیق و کسلر و بلینگ جویدن ناخن از ۵ سالگی شروع می‌شود و کمک در ۱۰ تا ۱۵ سالگی به شدت خود می‌رسد. ولی اکثر مبتلایان را کویکان ۹ تا ۱۱ ساله تشکیل می‌دهند. در سنین کویک نسبت دختران و پسران برابر است ولی جویدن ناخن در دخترها فراوانتر از پسرها دیده شده است. گاهی حتی در یک خانواده ممکن است همه افراد به آن مبتلا باشند، گفته شده است: «شروع این اختلال و مشکل در دوران کویک است و تا ۴ تا ۵ سالگی رفتاری

راهم دارند به وجود آورد.

- ویژگیهای کودکانی که دارای انواع اختلال هستند:

مهتمترین ویژگیهای این دسته از کودکان عبارت است از:

۱- قادر به ایجاد و حفظ روابط اجتماعی مناسب با دیگران نیستند و گاهی به دلیل روابط نادرست گذشتگی از برقراری روابط نزدیک و صمیمانه می‌ترسند.

۲- داشتن اختلال در خواب، خوراک، خستگی مزمن و خودی افرادی.

۳- تأخیر یا توقف در مرحله‌ای ارزش.

۴- ناتوانی در پاسخگویی مناسب به شرایط و مسائل زندگی روزمره.

۵- ناتوانی در تمرکز حواس به مدت تقریباً طولانی و نداشتن پشتکار در انجام امور محوله.

۶- ثبات عاطفی ندارند و نسبت به امور یا بی‌تفاوتند و یا به شدت برازنگیخته می‌شوند.

۷- با آنکه معمولاً ازبهره هوشی IQ. ۱۰، توانایی حسی - حرکتی و رشد فیزیکی مناسب برخوردارند اما دریادگیری ناتوان هستند.

۸- از پختگی لازم برخوردار نبوده و رفتارهایشان با سن، میزان هوش و توانایی‌های جسمی و روانی آنها متناسب نیست.

۹- واقع نبودن به انگیزه‌ها و احساسات خود که در نتیجه قادر نیستند آنها را به خوبی کنترل کنند.

۱۰- داشتن ادراک نادرست از گفتار و رفتار دیگران.

۱۱- داشتن احساسات مانند بی‌ارزشی، بیگانگی و احساس عدم پذیرش از سوی دیگران.

۱۲- محبت طلب هستند، اما به دیگران محبتی شسانند.

۱۲- نسبت به احساسات دیگران بی‌تفاوتند و برای ارضای نیازهای خود به هر روشی متولسل می‌شوند. بالین حال قادر به پاسخگویی نیازها و ارضای انگیزه‌های

سیگار کشیدن روی آورد.

سیز و وایز در مخالفت با نظریه لوی گفتگو: «بروز انگشت مکیدن یا ناخن جویدن نشانه آن است که کودک در مرحله دهانی بیش از حد لازم ارضا شده است، یعنی وقتی کودک می‌فهمد از دهانش لذت فراوان می‌برد، دوست‌تبارد به آسانی از این مرحله لذت‌بخش نست بکشد، لذا در این دوره به مکیدن یا جویدن می‌پردازد.

والدینشان قرار می‌گیرند و بدین ترتیب والدین موجب شرم، کمر و بی، وابستگی و حالات نوروتیکی در آنها می‌شوند در تحقیقی که روی کودکان زیستراز موقع متولد شده و کوکانی که وزن آنها به هنگام تولد کمتر از حد طبیعی بود دو سوم آنها دارای اختلالات هیجانی از درجات خفیف تا شدید بودند.

فروید بنیانگذار روانکاوی مراحل رشد کودک را به پنج مرحله تقسیم کرده که اولین مرحله آن «مرحله دهانی» است. این مرحله از تولد تا ۱۲ ماهگی را دربرمی‌گیرد و خود به دوره فرعی از تولد تا عماهگی و از ۶ ماهگی تا یک سالگی تقسیم می‌شود. کودک در دوره اول مرحله دهانی از دهانش لذت زیادی می‌برد به همین دلیل کودکان شیرخوار، انگشتان یا هر چیز دیگری که به دستشان بیفتد به دهان برد، شروع به مکیدن می‌کنند.

دوره دوم مرحله دهانی - ۶ ماهگی تا یک سالگی - مصادف با بدنان در آوردن رادر دهان می‌کند و ته آنها را می‌جود. رادر دهان می‌کند و ته آنها را می‌جود. ۵- موهای خود را می‌کند (صورت - ابرو- سر) یا مرتب با انگشتان خود بازی می‌کند و یا صورت خود را استعمالی می‌کند. ۶- در هنگام ترس یا اضطراب و خستگی به یکی از اعمال فوق نست می‌زند. ۷- دچار اضطراب و نگرانی است. ۸- این ملاکها نباید با ملاکهای تشخیص دیگر اختلالات اشتباه شده و باهم مورد ارزیابی قرار گیرند. ۹- مدت و شدت اختلال با توجه به ویژگیهای رشدی سن ارزیابی می‌شود. معیار و ملاکهای فوق به ما کمک می‌کند که اختلال را بهتر مورد شناسایی قرار دهیم. انجمن روانپزشکان امریکا ملاکهای فوق را تا حدودی درست داشته و بیان می‌دارند که چنین علایمی نباید از اختلالی نافذتر، مثل اختلال اوتیستیک ناشی شده باشند. این موضوع ممکن است مشکل‌ترین تشخیص افتراقی را بین افراد مبتلا به عقب ماندگی ذهنی متوسط، شدید و عمیق را که در عین حال علایم اوتیستیک ناخن بپردازند، یا یک فرد بزرگسال به

داده شده است و در کودکان بزرگتر به پرخاشگری آنان به هنگام فشار روانی و تنش و ازایین قبیل، مثلاً تولد یک کودک و توجه بیش از اندازه والدین ممکن است موجب برانگیختن حساسیت خواهر یا برادر وی شده و به صورت مکیدن شست تجلی نمایند.

بنابراین تهدید و تنبیه، پاشیدن فلفل و داروهای تلخ روی انگشتان کودک مؤثر نبوده و حتی ممکن است ناراحتی اورا تشیدک کند. برای درمان این مشکل به جای توجه به جویدن ناخن باید به شخص مبتلا اساسی با شناخت علت بیماری و رفع منشاء اضطراب، هیجان و ناراحتی بیمار عملی خواهد بود و معمولاً از طریق روان درمانی و دارو درمانی اجرا می‌شود. به علاوه سرگرم کردن کودک با فعالیتهای هنری (نقاشی، خیاطی، خطاطی، بافندگی و...) ورزش و نظایر آن که مورد علاقه کودک نیز باشد ممکن است مفید واقع شود کاه نیز لازم است با پاداش‌های مناسب و به موقع و به اندازه برای استمرار رفتار جدید و مناسب فرد به تقویت رفتار مثبت و کم کردن تکرار رفتار منفی پردازیم.

منابع:

- اختلالات رفتار کودکان و روش‌های اصلاح و ترمیم آن - دکتر عزت الله نادری - دکتر مریم سیف زراقی - انتشارات بدر ۱۳۷۰.
- ناخن‌های روانیزشکی کودکان و نوجوانان - دکتر هادی سلیمانی اشکوری - انتشارات چهره ۱۳۵۵
- هرا کودکم انگشت می‌مکد یا ناخن می‌جود - عباس فراهادی نات - انتشارات چاپار فرازگان ۱۳۷۲
- خلاصه روانیزشکی ج
- هارولد کابلان - بنیامن - سادرک - ترجمه دکتر نصرت الله پورافکاری انتشارات ذوقی ۱۳۶۸
- روانشناسی رشد کودک - دکتر محمد پارسا - انتشارات پرونده ۱۳۶۴
- روانشناسی کودک - دکتر سیروس عظیمی انتشارات معرفت ۱۳۶۹
- روانشناسی کودکان و نوجوانان استثنایی - دکتر بهروز میلانی فرد انتشارات فرمس چاپ سوم ۱۳۷۰
- روانشناسی مرضی تعولی از کودک تا نوجوانی - دکتر پورخ دادستان انتشارات دروا ۱۳۷
- روانشناسی مرضی کودک - دکتر حسین آزاد انتشارات پازنگ چاپ دوم ۱۳۶۸
- شناخت مشکلات رفتاری در کودکان و نوجوانان - شهلا فرقانی رئیسی - انتشارات معاونت پژوهشی ۱۳۷۲

۲- تماشای فیلمهای مهیج و ترسناک مخصوصاً به طور تنها و به ویژه در شب.
۳- دعوا و مطرح کردن اختلافات والدین در حضور کودک.

۴- تقليد از اولیا، دوستان و بیگران. عد خستگی و بی‌حوصلگی کودک و نداشتن سرگرمی مناسب.

۵- انتظار کشیدن بیش از حد برای برآورده شدن توقعات.

۶- انجام ندان و حاضر نکردن تکاليف مربوط به مدرسه و وظایف محوله دیگر.

۷- توقعات بیش از حد و خارج از توانایی والدین از کودک.

۸- تنبیه و سرزنش شدن مکرر توسط والدین و بیگران.

۹- ناخن‌نودی کودک از کیفیت رابطه خود با والدین.

۱۰- مورد مسخره واستهza و اهانت قرار گرفتن در کلاس و مدرسه توسط همکلاسیها یا دوستان و یا اولیای مدرسه.

۱۱- مورد مقایسه واقع شدن توسط والدین با بیگران و به رخ کشیدن ناتوانی و بی‌عرضگی‌های وی وی بدون در نظر گرفتن اصل تفاوت‌های فردی در نزد بیگران.

۱۲- تهدید به تنبیه‌های شدید بدین توسط والدین.

۱۳- عجز و ناتوانی در برآوردن توقعات والدین و بزرگترها.

۱۴- هراس از دست دادن مطلوبیت و محبوبیت نزد والدین و بزرگترها.

۱۵- عدم تشویق در کارها و در نظر نگرفتن توانایی‌ها و خلاقیت‌ها و ابتكارات وی.

- پیشگیری و درمان: کفته می‌شود کودک برای تقلیل تنش در

حالات فشار روانی به رفتارهایی که اورا دراداره افکارش کمک می‌کند، مبادرت

می‌ورزد. مکیدن شست به قدری در بین کودکان شایع است که نمی‌توان آن را اختلال تلقی نمود. مکیدن شست در کودکان کوچکتر عمده‌تاً به محرومیت آنان از این نیاز اولیه (نیاز به محبت - نیاز به امنیت) نسبت

خود در محدوده توانایی‌ها و امکانات و شرایط محیطی نیستند.

۱۴- اغلب چنان در بند حفاظت ایمنی خویش هستند که ناچار سخت به خود محوری روی آورده و در این احساسات و تلاشهای خود بدون توجه به بیگران غرق می‌شوند.

۱۵- توانایی‌های خود را در مسیر سازنده و مثبت به کار نمی‌گیرند بلکه در راههای بیهوده یا مخرب و زیان‌آور به کار می‌برند.

۱۶- اغلب به دلیل داشتن مشکلات عاطفی قادر به استفاده از استعدادهای خلاق خود به طور کامل نیستند.

۱۷- انعطاف ناپذیرند و قادر به تغییر رفتار خود در شرایط مختلف نیستند.

عوارض ناخن جویدن:

ناخن‌ها علاوه بر زیبایی انگشتان به منزله یک وسیله مکانیکی نیز اعمال زیادی در بدن انجام می‌دهند. اما مهمترین وظیفه آنها پوشاندن بافت نرم انگشتان است که گرفتن اشیای ریز و کار کردن با آنها را برای ما ممکن می‌سازد. جویدن ناخن علاوه بر

صدمه رساندن به صفحه ناخن و تغییر شکل آنها قدرت انجام دادن بسیاری از کارهای ظریف را از انسان سلب می‌کند، همچنین برآق دهان نقش مخربی بر ناخن و بافت‌های اطراف آن داشته و رطوبت ناشی از آن مکان مناسبی برای رشد باکتریها و

قارچها فراهم می‌آورد. از طرف دیگر به علت جمع شدن میکروبهای در زیر ناخن مقداری از آنها هنگام جویدن ناخن بلعده می‌شود. این امر ممکن است به ناراحتی‌های جسمانی از قبیل: دل درد، تهوع، داشتن انگل و... منجر شود.

عوامل مؤثر در پیدایش ناخن: جویدن:

۱- توجه افرادی والدین به نوزاد تازه متولد شده.

۲- احسان تنهایی فرد و بی‌توجهی اولیا و بیگران به او.